

Beste mensen,

Elk evangelie beschrijft de lijdensgeschiedenis van Jezus, Zijn dood en opstanding. Elk evangelie legt weer andere accenten, ze vullen elkaar aan. In het evangelie van Johannes wordt de maaltijd met brood en wijn, de instelling van het Avondmaal niet genoemd. Wel gesprekken van Jezus en de leerlingen over de ware wijnstok, Jezus als de weg, de waarheid en het leven, en de belofte van de Trooster.

Er wordt ook verteld dat Jezus de leerlingen de voeten wast. Voor ons is dat misschien een vreemd gebaar. In het Midden Oosten waar men met sandalen over stoffige wegen ging was dat een teken van gastvrijheid, een gebaar dat iemand welkom was. Abraham zette zijn gasten niet alleen een maal voor, maar waste ze ook de voeten. Het stof van de weg werd als onrein gezien, Mozes deed zijn schoenen uit bij de brandende braambos. Priesters wassen hun voeten voor ze de tempeldienst begonnen. Als Jezus de discipelen de voeten wast, doet Hij een nederig karwei (Johannes 13). Hij gaat voor hen door de knieën en reinigt hen. Het is een beeld van het verlossingswerk van Jezus. Hij is heer en meester en wordt als een dienaar. Hij doet afstand van Zijn hoge positie, Hij daalt af naar ons mensen. Hij gaat ons voor. Voetwassing is een voorbeeld hoe je elkaar ten dienste zou kunnen zijn. Hoe zouden wij nu dat voorbeeld kunnen navolgen?

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk